

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זאיד	שם פרטי: ולדימיר
-------------------	---------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: זאיד	בלועזית Zaid	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ולדימיר	בלועזית Vladimir	מין: ז / נ תאריך לידה: 06.09.1939
מקום לידה (ישוב, מחוז): ז'יטומיר	בלועזית Zhytomyr	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: מנדל	שם פרטי ושם נעורים של האם: פייגה רייז	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה : ז'יטומיר	בלועזית Zhytomyr	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): אוזבקיסטן		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: אוזבקיסטן	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? סרטוב - רוסיה	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1997	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

אבא היה רואה חשבון. אמא עקרת בית. בז'יטומיר היו הרבה יהודים, אולי קרוב למחצית מהתושבים. החיים היו בסדר. אין לי אחים. במשפחה היינו מציינים את השבת (אני הייתי קטן. את כל זה סיפרו לי ההורים).

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

הנאצים פלשו לאוקראינה ואני ומשפחתי עזבנו למזרח. כל מי שהיה יכול נטש ועזב למזרח. הכל נעשה במהירות. אבא שלח אותי ואת אימי ונשאר בז'יטומיר. כשהעיר כבר כותרה על ידי הנאצים, הוא ברח לעיר רובנה ומשם לבקו. אני ואמא נסענו ברכבת לנמנגן. בזמן הבריחה פגע באבא פגז ונקטעו לו האצבעות. הוא הצטרף אלינו בנמנגן אך לא יכול היה לעבוד כי היה פצוע. עבדה רק אמא. היו תלושים לאוכל שרק אנשים שעבדו קיבלו. יוצא מכך שתלוש אחד היה צריך להאכיל שלושה אנשים: הוריי ואני. היה מעט אוכל וסבלנו מרעב. רבים סבלו ממלריה. גם אני חליתי במלריה. באוזבקיסטן חיו הרבה יהודים. היו הרבה יהודים שברחו לשם מהבלטים.

סבתא וסבא ודודי (אח אבי) מתו בשואה, כנראה ירו בהם. אני יודע שכל או רבים מהיהודים שלא עזבו, מתו. סבי וסבתי (והיום אני יודע שעוד הרבה יהודים), לא עזבו למזרח, ונשארו בשטחים שנכבשו על ידי הנאצים, כי הם זכרו ממלחמת העולם הראשונה שצבא גרמניה זה צבא מתורבת שאין לחשוש ממנו. כמו כן, רבים שנשארו האמינו שהצבא הרוסי ינצח במהירות ויגרש את הפולשים. בנוסף, אני רוצה להדגיש שהאינפורמציה שהגיעה אלינו היתה מוגבלת ורבים לא ידעו או האמינו בנוראות הנאצים. הם חשבו שזה אותה גרמניה משנות מלחמת העולם הראשונה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

כשנגמרה המלחמה עברנו לגור בסרטוב ברוסיה. לא היה לנו למה לחזור בז'יטומיר. הגענו לקרובי משפחה שחיו בעיר. חזרתי לבי"ס, הייתי תלמיד ממוצע. התגייסתי לצבא, שירתתי באזור במחוז קלינינגרד (זה אזור בגבול עם פולין שעד היום שייך לרוסיה למרות שאין רצף טריטוריאלי עם שאר רוסיה. בעבר זו היתה עיר גרמנית קנינגסברג). לאחר השחרור עבדתי עם ציוד אלקטרוני. התחתנתי בשנת '68. עם לודמילה. היו לנו חיים ממוצעים. לא היה הרבה אך גם לא היינו רעבים. נולד לנו בן, המתגורר עד היום בסרטוב. מבחינת יהדות ציינו רק את חג הפסח, אכלנו מצות. בסרטוב היו הרבה יהודים, כ-80 אלף יהודים. הוריי קבורים בסרטוב בבית קברות יהודי.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עלינו ארצה ועברנו לדירה שכורה בחדרה. הסיבות לעליה היו מעורבות: היתה אנטישמיות (ניתצו מצבות יהודיות), המצב הכלכלי, וגם יותר ויותר חברים יהודים עלו ארצה. במהלך השנים עבדתי כשומר במקומות שונים. כיום אני מתגורר בבית אבות. אשתי נפטרה 9 ימים קודם לכניסתי לבית האבות. בשעות הפנאי אני קורא, פותר תשחצים. אני מתקשה ללכת ולכן לא מטייל הרבה.

ראיון: ילנה גורביץ'
חדרה. אוגוסט 2009

עריכה: קרן אלמוג